

UZASADNIENIE

| | | | |
|---|---------------|--------------|--|
| Formularz UK 2 | Sygnatura akt | IV Ka 242.20 | |
| Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników: | 2 | | |
| 1. CZĘŚĆ WSTĘPNA | | | |
| 0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji | | | |
| wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z 23 grudnia 2019 r. w sprawie II K 782/18 | | | |
| 0.11.2. Podmiot wnoszący apelację | | | |
| # oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego | | | |
| # oskarżyciel posiłkowy | | | |
| # oskarżyciel prywatny | | | |
| # obrońca | | | |

| | | | |
|--|--|------------|--|
| # oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego | | | |
| # inny | | | |
| 0.11.3. Granice zaskarżenia | | | |
| 0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia | | | |
| # na korzyść # na niekorzyść | # w całości | | |
| # w części | # | co do winy | |
| # | co do kary | | |
| # | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia | | |
| 0.11.3.2. Podniesione zarzuty | | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | | |
| # | art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu | | |

| | | |
|---|--|--|
| # | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka | |
| # | art. 439 k.p.k. | |
| # | brak zarzutów | |

| | | | | |
|---|-----------|--|--------|-------------|
| 0.11.4. Wnioski | | | | |
| # | uchylenie | # | zmiana | |
| 2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy | | | | |
| 0.12.1. Ustalenie faktów | | | | |
| 0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione | | | | |
| Lp. | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód | Numer karty |
| 2.1.1.1. | | | | |
| 0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione | | | | |
| Lp. | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód | Numer karty |
| 2.1.2.1. | | | | |
| 0.12.2. Ocena dowodów | | | | |
| 0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów | | | | |

| | | | |
|--|--|--|--|
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 | Dowód | Zwięźle o powodach uznania dowodu | |
| 0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów) | | | |
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2 | Dowód | Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu | |
| . STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków | | | |
| Lp. | Zarzut | | |
| 3.1. | Braku uwzględnienia wniosków oskarżonego J. N. zmierzających do ustalenia, że w kradzieży z włamaniem uczestniczył dodatkowo brat oskarżonego A. N. i w efekcie błędnego ustalenia, że sprawcami przypisanego czynu byli jedynie | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny | |

| | | | |
|--|----------------------------------|--|--|
| | oskarżony oraz M. S. i M. Y.. | | |
| Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | | | |
| Zarzut ten jest oczywiście bezzasadny. "Wnioski" oskarżonego, których nie uwzględnił sąd rejonowy, zawarte w pismach z 14 czerwca, z 17 lipca, 10 września 2019 r. były faktycznie jego oświadczeniami o faktach, nie zaś żądaniami przeprowadzenia skonkretyzowanych dowodów, które pozwoliły by na przyjęcie, że w kradzieży z włamaniem brała udział jeszcze inna osoba. Trudno więc zarzucać sądowi, że nie przeprowadził czynności dowodowych, skoro formułujący zarzut, na etapie postępowania przed I instancją, nie składał żadnych wniosków dowodowych, a jedynie żądał od sądu, „oskarżenia” innej osoby w oparciu o swoje subiektywne | | | |

przekonania.

Również w apelacji oskarżony J. N. nie napisał, jakie to czynności dowodowe powinny być przeprowadzone przed sądem rejonowym, aby poczynić, ustalenia faktyczne zgodne z jego wolą, a których zaniechał wykonać sąd rejonowy. Jest to więc czysta polemika z ustaleniami Sądu Rejonowego w Radomsku w zakresie ustalenia składu osobowego grupy, która dokonała włamania. Sąd rejonowy jasno wytłumaczył oskarżonemu, iż zgodnie z zasadą skargowości, autorem aktu oskarżenia jest tylko i wyłącznie prokurator i tylko od niego, a nie od sądu, zależy, które osoby oskarży o popełnienie określonego przestępstwa (art. 14 § 1 kpk, protokół rozprawy z 26 lipca 2019 r. - k 181). Sąd nie ma ustawowego uprawnienia do skazywania w wyroku innych osób, aniżeli objętych oskarżeniem przez organ prokuratorski. Nawet jeśli poczynione w sprawie ustalenia

pozwoliły na przyjęcie, że za zarzucany czyn odpowiada inna, niż oskarżona osoba (dodatkowo), to i tak sąd nie w niniejszym postępowaniu nie mógłby uznać jej za winną popełnienia czynu, którego jej nie zarzucono, a jedynie, jak pouczone J. N., aktywność sądu sprowadzałaby się do zasygnalizowania takiego stanu rzeczy prokuraturze na podstawie art. 304 § 2 kpk. Po drugie: zasadą jest, iż im większe nagromadzenie okoliczności obciążających, tym większa społeczna szkodliwość czynu. Idąc tym tokiem rozumowania, im bardziej liczna jest grupa dopuszczająca się danego przestępstwa, tym większy ujemny ładunek społecznej szkodliwości takiego zachowania wszystkich członków bandy. Stwierdzenie to nie podlega kwestii. Innymi słowy dla oskarżonego korzystniejszym jest ustalenie faktyczne poczynione przez sąd rejonowy, iż w kradzieży z włamaniem brały udział trzy osoby,

nie zaś cztery, do wykazania czego zmierza postawiony zarzut. Jego uwzględnienie nie było więc możliwym, jako że obie apelacje złożono na korzyść, tymczasem oskarżony domagał się dokonania ustalenia faktycznego, które pogarszałoby jego sytuację; to że oskarżony czułby satysfakcję z oskarżenia i skazania własnego brata, niczego tutaj nie zmienia. Przepis art. 434 § 1 kpk zakazuje sądowi odwoławczemu orzeczenia na niekorzyść przy apelacji wniesionej na korzyść. Taki zabieg nie byłoby również możliwym po uchyleniu wyroku i ponownym orzekaniu w I instancji, a to z uwagi na treść 443 kpk. Po trzecie: niezależnie od tego, co napisano wyżej, materiał dowodowy sprawy, prawidłowo oceniony przez sąd rejonowy nie dawał podstaw, aby ustalać że przypisanej kradzieży brał udział dodatkowy sprawca. Jedynym na to dowodem były wyjaśnienia oskarżonego, które

pozostawały odosobnione, gdyż pozostali oskarżeni: M. Y. oraz M. S. w swoich wyjaśnieniach, nie wspominali o udziale A. N. w opracowaniu planu włamania. Innego, niż objęte oskarżeniem osoby, mężczyzny którego zachowanie wskazywałoby na czynny udział w kradzieży nie zarejestrowano na nagraniu z kamer monitoringu, które utrwaliły całe zdarzenie.

Oskarżony J. N. nie skomentował w żaden sposób, jak to się stało, że A. N., który ponoć opracowywał z M. S. obrabowanie sklepu, nie zrealizował swoich zamierzeń, a na miejscu pojawił się sam oskarżony, który razem z M. S. forsował drzwi sklepu, a potem go plądrował z pozostałymi sprawcami.

Oskarżony nie potrafił też w jakikolwiek sposób wytłumaczyć z jakich to powodów przesłuchiwany dwukrotnie na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się w całości i bez

zastrzeżeń do postawionemu zarzutu (którym nie objęto A. N.) słowem nie wspominając o udziale w zdarzeniu własnego brata (k 66,113). Nie uzasadnił też, cóż takiego wydarzyło się później, że podjął decyzję, aby przed sądem "wyznać prawdę" i ujawnić fakt współpracy A. N., który poprzednio przemilczał.

Sprzeczność z innymi wiarygodnymi dowodami i skrajny brak konsekwencji w wyjaśnieniach, oraz ukazujący się w tle silny konflikt oskarżonego z bratem A. (którego oskarżony miał ugodzić nożem w zamiarze pozbawienia życia za co został skazany nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z 3 kwietnia 2019 r. w sprawie III K 11/19 - vide uzasadnienie postanowienia Sądu Rejonowego w Radomsku z 24 października 2019 r. w sprawie II Kp 195/19, oświadczenie oskarżonego - k. 182, pismo - k. 179) nie pozwalały, aby przyjąć wyjaśnień

| | | | |
|--|---|---|--|
| <p>oskarżonego z postępowania sądowego za podstawę ustaleń faktycznych w zakresie osób, które brały udział we włamaniu. Ustalenie sądu rejonowego, iż w kradzieży z włamaniem brały udział tylko osoby objęte aktem oskarżenia sąd odwoławczy z przytoczonych względów uznaje za prawidłowe.</p> | | | |
| <p>Wniosek</p> | | | |
| <p>O ustalenie, że kradzieży z włamaniem brał również udział A. N..</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p> | | | |
| <p>Opisano wyżej.</p> | | | |
| <p>3.2.</p> | <p>Prowadzenia sprawy w I instancji przez skład sędziowski w osobie SSR Piotra Strzelczyka, który orzekał w sprawie II Kp 195/19 wywołanej zażaleniem J. N. na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Bełchatowie z 14</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |

| | | | |
|---|---|--|--|
| | marca 2019 r. w sprawie PR Ds 2287.2018 o umorzeniu śledztwa, z którym to orzeczeniem nie zgadza się apelujący. | | |
| Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | | | |
| To, że ten sam sędzia, co nie należy do rzadkości, rozpoznawał wcześniej sprawę oskarżonego i wydał niekorzystne dla niego rozstrzygnięcie, nie powodowało w żadnym wypadku osłabienia zaufania do jego bezstronności (post. SN z 4.2.2015 r., V KK 418/14, Legalis; post. SN z 10.7.2001 r., II KKN 538/98, OSNKW 2001, Nr 9– 10, poz. 80). Analiza akt sprawy II Kp 195/19 wskazuje, że SSR Piotr Strzelczyk w tamtym postępowaniu prowadził sprawę całkowicie bezstronnie, a swoim zachowaniem czy wypowiedziami nie przejawiał w najmniejszym stopniu negatywnego | | | |

nastawienia do oskarżonego J. N., które mogłyby świadczyć o jego uprzedzeniu do apelującego przenoszącego się na inne sprawy. Związek merytoryczny obu postępowań jest żaden, łączy je tylko osoba J. N. z tym, że sprawie II Kp 195/19 występował, jako domniemany pokrzywdzony, zaś w niniejszej sprawie, jako osoba oskarżona. W sprawie II Kp 195/19 (PR Ds.2287.2018) chodziło o rzekome przekroczenie uprawnień przez funkcjonariuszy KPP w R. i Prokuratury Rejonowej w Radomsku w czasie prowadzenia i nadzorowania postępowania PR. Ds.1347.2018 (dotyczącego usiłowania zabójstwa A. N. przez J. N.). Zatem postępowanie to nie miało nic wspólnego ze sprawą kradzieży z włamaniem rozpoznawaną przez Sąd Rejonowy w Radomsku pod sygnaturą II K 782/18 w takim sensie, że jego rozstrzygnięcie

| | | |
|--|--|--|
| <p>mogło w jakimkolwiek stopniu rzutować na wynik niniejszej sprawy. Marginesowo jedynie sąd okręgowy zauważa, że oskarżony nigdy wcześniej nie wnosił o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSR Piotra Strzelczyka, a miał taką możliwość, jako że odpis postanowienia w sprawie II Kp 195/19 otrzymał 8 listopada 2019 r. (akta załączonej sprawy), a po tej dacie odbyły się dwa terminy rozpraw w rozpoznawanej sprawie w dniach 15 listopada i 23 grudnia 2019 r. Sformułowanie takiej sugestii na etapie apelacji nie mogłoby więc odnieść skutku, jako spóźnione, o czym mowa w art. 41 § 2 kpk.</p> | | |
| Wniosek | | |
| Opisano wyżej. | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny | |
| Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo | | |

| | | | |
|-----------------------------|---|---|--|
| zasadny albo niezasadny. | | | |
| Opisano wyżej | | | |
| 3.3. | <p>Rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego J. N. kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, wynikającej z niedostatecznego uwzględnienia przy wymiarze kary okoliczności łagodzących, pozwalających na ustalenie okoliczności nie budzących wątpliwości, w szczególności tego, że oskarżony złożył wyczerpujące wyjaśnienia i przyznał się do zarzucanego czynu, a także właściwości i warunków osobistych oskarżonego, powodujących, że czyn nie cechuje się bardzo wysokim, a jedynie umiarkowanym stopniem społecznej szkodliwości, dlatego też wymierzona kara jest nadmiernie dolegliwa i nie spełnia swoich ustawowych celów zapobiegawczych i wychowawczych w</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |

| | | | |
|---|---|--|--|
| | <p>stosunku do oskarżonego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wywiedziono również, że wymierzona oskarżonemu kara przekracza stopień jego winy.</p> | | |
| <p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | | |
| <p>Wbrew twierdzeniu apelacji obrońcy oskarżonego wymierzona przez sąd rejonowy kara 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności jest wynikiem uwzględnienia wszystkich okoliczności, zarówno na korzyść jak i na niekorzyść i przydania każdej z nich odpowiedniej wagi, co skutkowało orzeczeniem represji sprawiedliwej, nie noszącej cech rażącej surowości. Nie można zgodzić się z twierdzeniem obrońcy, że czyn popełniony przez oskarżonego nosił w sobie umiarkowany stopień społecznej szkodliwości, jeśli</p> | | | |

zważy się na
działanie
oskarżonego z
innymi osobami, w
sposób
zorganizowany, na
osiedlu
mieszkaniowym,
gdzie kilkukrotne
próby dostania się
do sklepu i zabór
towarów "na raty"
mogły obserwować
inne osoby, z czego
sprawcy nic sobie
nie robili, przy
czym znajdowali
się wówczas pod
wpływem alkoholu.
Owszem globalna
wartość szkody
wyrządzonej
przestępstwem nie
była znaczna, jednak
jest to jeden, lecz nie
jedyny i nie główny
probierz społecznej
szkodliwości
przestępstwa
przeciw mieniu i nie
jedyna okoliczność
rzutująca na wymiar
kary. Co do rzekomej
nieadekwatności
kary do warunków i
właściwości
osobistych sprawcy,
autor apelacji nie
napisał, co ma na
myśli wspominając
o tym. Z akt nie
wynika, jakie to
szczególne
właściwości
oskarżony posiada
lub też jakie warunki
w których dopuścił
się kradzieży
przemawiałyby za
łagodniejszym

potraktowaniem
sprawcy, czego
zaniechał zrobić sąd
rejonowy; opinia
sądowopsychiatryczna
nie ujawnia
okoliczności
wyłączających czy
ograniczających
winę oskarżonego.
Natomiast sąd I
instancji na
niekorzyść
oskarżonego w
odpowiednim
stopniu wziął pod
uwagę jego
uprzednią
wielokrotną
karalność za
podobne
przestępstwa
przeciw mieniu w
tym kradzieże z
włamaniem (poz. 4
i 6 karty karnej) i
inne przestępstwa o
poważnym ciężarze
gatunkowym (z art.
281 kk, art. 156 1 pkt
2 kk - poz. 7 i 8 karty
karnej) połączoną
z wielokrotnym
odbywaniem kar
pozbawienia
wolności w tym kary
łącznej w wymiarze
11 lat pozbawienia
wolności z których
to skazań i pobytów
w zakładach karnych
oskarżony nie
wyciągnął
oczekiwanej lekcji
ponownie popadając
w konflikt z prawem.
Oskarżony mimo
ukończenia 62 lat i
wielu odbytych kar,
nie zrobił nic, aby

zmienić swoją drogę
życiową. Negatywnej
oceny postępowania
oskarżonego i jego
postawy życiowej
w kontekście kary
nie mogło zmienić
przyznanie się do
sprawstwa, skoro,
na co uwagę
słusznie zwrócił sąd
rejonowy, nie miało
ono charakteru
konsekwentnego, bo
J. N. na etapie
postępowania
sądowego zaczął
umniejszyć swój
udział w kradzieży z
włamaniem. Z resztą
tego przyznania
nie można, pod
kątem ustalenia
odpowiedzialności
karnej oskarżonego,
przecenić, jako że
istniały niezależne
"twarde" dowody
jego winy w
postaci nagrania
monitoringu i
obciążających go
wyjaśnień
współsprawców,
świadczące
ewidentnie o udziale
oskarżonego w
zarzucanym mu
czynie. Trudno w
takim układzie
okoliczności uznać
karę 1 roku
i 8 miesięcy
pozbawienia
wolności, a więc
oscylującą bliżej
dolnej granicy
ustawowego
zagrożenia za czyn
z art. 279 §

1 kk za rażąco nadmiernie surową, a wręcz stosunkowo łagodną. Nie do obrony jest stwierdzenie, że na oskarżonego, będącego osobą wielokrotnie karaną, głęboko zdemoralizowaną, odstraszać (prewencja indywidualna) i motywując (cel wychowawczy) do zaczęcia respektowania reguł porządku prawnego podziałałaby kara w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, która uwzględniając teorię gradacji kar, zarezerwowana być winna dla sprawcy czynu o znacznie niższym ciężarze gatunkowym wcześniej niekaranego za podobne czyny. Na taką premię oskarżony w żadnym wypadku nie zasłużył. Kara taka nie była by również adekwatna ani do stopnia społecznej szkodliwości, ani też stopnia winy. Przeciwnie do twierdzenia obrońcy, mogłaby również w odczuciu społecznym wzbudzić przekonanie, że sądy w sposób

| | | |
|--|--|--|
| nieuzasadniony, ignorując przeszłość kryminalną, pobłażliwie traktują osoby które wielokrotnie łamały prawo w przeszłości. | | |
| Wniosek | | |
| O obniżenie kary pozbawienia wolności do 1 roku. | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny | |
| Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny. | | |
| Opisano wyżej. | | |
| 4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU | | |
| 4.1. | | |
| Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności | | |
| 5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO | | |
| 0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku | | |

| | | | |
|---|-----------------------------|-------------------|--|
| sądu pierwszej instancji | | | |
| 0.15.1.1. | Przedmiot utrzymania w mocy | | |
| Całość wyroku. | | | |
| Zwięźle o powodach utrzymania w mocy | | | |
| Wyrok słuszny i odpowiadający prawu, kara bez cech rażącej surowości. | | | |
| 0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji | | | |
| 0.0.15.2.1. | Przedmiot i zakres zmiany | | |
| Zwięźle o powodach zmiany | | | |
| 0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji | | | |
| 0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia | | | |
| 5.3.1.1.1. | | # art. 439 k.p.k. | |

| | | | |
|---|--|-----------------------|--|
| Zwiężle o powodach uchylenia | | | |
| 5.3.1.2.1. | Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości | # art. 437 § 2 k.p.k. | |
| Zwiężle o powodach uchylenia | | | |
| 5.3.1.3.1. | Konieczność umorzenia postępowania | # art. 437 § 2 k.p.k. | |
| Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia | | | |
| 5.3.1.4.1. | | # art. 454 § 1 k.p.k. | |
| Zwiężle o powodach uchylenia | | | |
| 0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania | | | |
| 0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku | | | |

| | | |
|--------------------------------|--|--|
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności | |
| 6. Koszty Procesu | | |
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności | |
| 2 | <p>Na podstawie § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714) zasądzono na rzecz adwokata S. Z. wynagrodzenie w wysokości 420 złotych, powiększone o VAT z tytułu pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.</p> | |

Na podstawie art. 634 kpk w zw z art. 624 § 1 kpk w zw z art 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w tym opłat za II instancję w całości. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, ostatnie 11 lat życia spędził w zakładzie karnym (obecnie jest tymczasowo aresztowany do innej sprawy), ma jedynie wykształcenie podstawowe, nie posiada doświadczenia zawodowego, co utrudnia mu znalezienie odpłatnego zajęcia. Brak informacji, aby oskarżony uzyskiwał jakiegokolwiek dochody czy to z zabezpieczenia społecznego, czy też z majątku. W perspektywie pojawia się odbycie przez niego kolejnej kary lub nawet kar (w razie uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w

| | | |
|------------------|--|--|
| | <p>Piotrkowie Tryb. z 3 kwietnia 2019 r. w sprawie III K 11/19 skazującego na karę aż 11 lat pozbawienia wolności). W tych okolicznościach uznać należy, że zapłata przez oskarżonego kosztów sądowych byłaby zbyt uciążliwa, a rokowania co do ich przymusowej egzekucji są negatywne.</p> | |
| 7. PODPIS | | |
| | | |

| | | | |
|--|-----------------|------------|--|
| 0.11.3. Granice zaskarżenia | | | |
| Kolejny numer załącznika | 1 | | |
| Podmiot wnoszący apelację | Oskarżony J. N. | | |
| Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja | skazanie | | |
| 0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia | | | |
| # na korzyść # na niekorzyść | # w całości | | |
| # w części | # | co do winy | |
| # | co do kary | | |

| | | |
|--|--|--|
| # | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia | |
| 0.11.3.2. Podniesione zarzuty | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | |
| # | art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu | |
| # | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego | |

| | | |
|------------------------|---|-------------|
| | zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka | |
| # | art. 439 k.p.k. | |
| # | brak zarzutów | |
| 0.11.4. Wnioski | | |
| # | uchylenie | # zmiana |

| | | |
|--|--|------------|
| 0.11.3. Granice zaskarżenia | | |
| Kolejny numer załącznika | 2 | |
| Podmiot wnoszący apelację | obrońca oskarżonego J. N. | |
| Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja | kara | |
| 0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia | | |
| # na korzyść # na niekorzyść | # w całości | |
| # w części | # | co do winy |
| # | co do kary | |
| # | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia | |

| | | |
|--|--|--|
| 0.11.3.2. Podniesione zarzuty | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | |
| # | art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu | |
| # | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, | |

| | | | |
|------------------------|-----------------------------|---|--------|
| | przepadku lub innego środka | | |
| # | art. 439 k.p.k. | | |
| # | brak zarzutów | | |
| 0.11.4. Wnioski | | | |
| # | uchylenie | # | zmiana |